

<https://aukro.cz/pretvarka-kombinovana-technika-kresba-signovano-6974981622>

Dvě věci, které můžeme dnes společně objevit:

1. Falešnost a přetvářka
2. Mít moudrost po ruce, když je potřeba

Zkusme nejprve popřemýšlet nad první větou evangelia:

Farizeové...se uradili, jak by Ježíše chytli za slovo. Chytit někoho za slovo, co to znamená? Když jsem se podíval do řeckého a anglického textu, tak se tam nepřímou objevuje slovo *past*, farizeové na Ježíše nastražili past.

Koho člověk chytá do pasti? Většinou toho, kdo mu škodí. Nastražují se pastičky na myši, past se používá na nějaké šelmy, které se nadají jen tak ulovit. Do pasti chytá člověk člověka, když mu nějakým způsobem škodí, třeba zloděje. Past nastražili farizeové na Ježíše. Jak ho tedy vnímali? Vnímali jako toho, kdo jim škodí.

Kdo to byli farizeové? Byli to lidé, kteří se projevovali jako lidé velice spořádaní a zbožní. V očích druhých lidí to byli vzory chování, lidé jim projevovali úctu. Proč, takový farizej se často ukazoval před druhými, že se modlí, mluvil o tom, že se často postí, donášel do chrámu dary ze svých příjmů, aby to bylo vidět. Ježíš však byl jiný než oni a proto tito farizeové, na oko zbožní a spořádaní, vnímali Ježíše, že jim škodí.

Všimněme si, jedné důležité věci v tomto příběhu, která prozrazuje, jací tito farizeové byli uvnitř. Všimněme si, jak tito na oko zbožní a spořádaní lidé mluvili s Ježíšem, kterého vnímali jako špatného člověka: *Poslali k němu své učedníky ...aby mu řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je.*

Používali lež. A použití lži odhaluje špatné nitro, těchto na oko zbožných a spořádaných lidí. Lhali Ježíšovi do očí, že ho považují za pravdomluvného, zbožného a přitom si mysleli opak! Používali nečestné hry, kdy falešně mluvili o jeho dobrých vlastnostech, ale oni byli přesvědčeni, že je velmi špatný. Opravdu zbožný a spořádaný člověk přece nelže a nepřetvařuje se.

Oni však chtěli udělat ještě jednu a ještě špatnější věc. Jejich past spočívala v tom, podle toho, jak jim Ježíš odpoví, tak to použijí proti němu. Rozhlásí to, co si mysleli, že řekne, a použijí to proti němu. Ptali se ho: *"Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?"*

Kdyby Ježíš řekl, že se daň císaři platit má, tito na oko zbožní a spořádaní by lidem: "Podívejte se, to je ale kolaborant s Římany, který je proti našemu národu. Nic s ním nemějte!" A lidé, kteří byli na Římany naštvaní, by to udělali.

Kdyby ale Ježíš řekl, že se daň platit nemá, šli by naopak za Římany a řekli jim: "Podívejte se na něho, on podněcuje vzpouru proti vám, Římanům." Potom by přišli vojáci a zatkli by ho.

Dělají toto lidé zbožní a spořádaní, aby lhali a zničili druhého člověka, kterého nemají rádi? Naprosto ne. Jejich zbožnost byla proto jen na oko, aby se líbili lidem. Bohu ale byli daleko.

Podívejme se ještě na Ježíše, jak dobře a rychle prohlédl jejich falešnost a dokázal dobře reagovat. Nám se někdy stává, že nevíme, jak zareagovat. Až později si říkáme, měl jsem říct to a to a bylo by to jinak. Proč? Protože na jsme na danou situaci nebyli dost připraveni. Není to ani dobře, ani špatně. Na všechno se opravdu člověk asi nepřipraví. Ale přece. Ježíš prokázal svou moudrost, pro kterou mohl okamžitě sáhnout. Kde se v něm brala? Jak ji udržoval a kde čerpal? Všimněme si, že se často v evangeliích vypráví, že Ježíš se v noci nebo brzo ráno vzdaloval na osamělá místa, aby byl sám a mohl se modlit. Tam se setkával s Otcem, který je moudrost sama. Tam čerpal sílu být moudrý. Proto měl moudrost zřejmě vždy po ruce. Toto je pro nás poučení. Častá a pravidelná modlitba, osobní setkávání s Bohem. Potom i my můžeme mít po ruce moudrost, když je to někdy rychle třeba.